

פרשת מקץ תשע"ו

הרב ארי דוד קאהן
Adk1010@gmail.com
http://arikahn.blogspot.com

Rabbi Ari Kahn
http://Rabbianikahn.com

1. בראשית פרק לט, א-כג

(א) ויוסף הורד ממצרים ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה: (ב) ויהי ה' את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: (ג) וירא אדניו כי ה' אתו וכל אשר-הוא עשה ה' מצליח בידו: (ד) וימצא יוסף תן בעיניו וישרת אתו ויפקדו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו: (ה) ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל-אשר יש-לו ויברך ה' את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברפת ה' בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה: (ו) ויעזב כל-אשר-לו בידיוסף ולא-יגע אתו מאומה כי אם-הלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף יפה-תאר ויפה מראה: (ז) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי: (ח) וימאנו ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-יגע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בידו: (ט) איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשד ממני מאומה כי אם-אודה באשר את-אשתי ואיך עשיתי הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים: (י) ויהי כדברה אל-יוסף יום ויום ולא-שמע אליה לשכב אצלה להנות עמה: (יא) ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: (יב) ותתפשטו בכגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידו ויגס ויצא החוצה: (יג) ויהי פראותה כיעזב בגדו בידה ויגס החוצה: (יד) ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: (טו) ויהי כשמעו כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויגס ויצא החוצה: (טז) ותנח בגדו אצלה עד-בוא אדניו אל-ביתו: (יז) ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא-אלי העבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק בי: (יח) ויהי כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויגס החוצה: (יט) ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדה ויחר אפו: (כ) ויחף אדני יוסף אתו ויתנהו אל-בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: (כא) ויהי ה' את-יוסף ויט אליו חסד ויתן חזו בעיניו שר בית-הסהר: (כב) ויתן שר בית-הסהר בידיוסף את כל-האסירים אשר בבית הסהר ואת כל-אשר עשים שם הוא היה עשה: (כג) אין שר בית-הסהר ראה את-כל-מאומה בידו באשר ה' אתו ואשר-הוא עשה ה' מצליח: ס

2. שכל טוב (בנבר) בראשית פרשת וישב פרק לט סימן י

(י) ויהי כדברה אל יוסף יום יום. כלומר בכל יום ויום: ולא שמע אליה. לשמש עמה, ואפילו לשכב אצלה שכיבה בלא תשמיש, ואפילו להיות ביחוד בלא שכיבה:

3. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישב פרשה פז סימן ו

ד"א ולא שמע אליה, אפילו בשכיבה בלא תשמיש, מטרונא שאלה את ר' יוסי אמרה לו אפשר יוסף בן שבע עשרה שנה היה עומד בכל חומאו והיה עושה הדבר הזה, הוציא לפניו ספר בראשית והתחיל קורא לפניו מעשה ראובן ובלהה, מעשה יהודה ותמר, אמר לה מה אם אלו שהם גדולים וברשות אביהן לא כסה עליהם הכתוב, זה שהוא קטן וברשות עצמו עאכ"ו.

4. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישב פרשה פז סימן ז

ז [לט, יא] ויהי כהיום הזה ויבא וגו' ואין איש מאנשי הבית, אפשר ביתו של אותו האיש משתייר בלא איש, רבי יהודה ורבי נחמיה, רבי יהודה אומר יום נבול של גילוס היה והלכו

הכל לראות והוא לא הלך, ור' נחמיה אמר יום תיאטירון היה והלכו הכל לראותו והוא לא הלך אלא ויבא הביתה לעשות מלאכתו לחשוב חשבונות של רבו, ר"ש בר נחמן אמר לעשות מלאכתו ודאי אלא ואין איש בדק את עצמו ולא מצא עצמו איש, ד"א ר"ש אמר נמתחה הקשת וחזרה הה"ד (בראשית מ"ט) ותשב באיתן קשתו, קשיותו, ר' יצחק אמר נתפזר זרעו ויצא דרך צפרניו שנא' ויפוזו זרועי ידיו, ר"ה בשם רבי מתנא אמר איקונין של אביו ראה וצנן דמו, דכתיב משם רועה אבן ישראל מי עשה כן מאל אביך ויעזרך וגו', ברכות שדים ורחם ברכתא דאבוך ודאמך.

5. כתר יונתן בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

ויהי כאשר דברה עם יוסף יום זה ויום המחרת ולא קיבל ממנה לשכב אצלה להיות חוטא עמה ביום דין הגדול לעולם שיבוא:

6. רש"י בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

לשכב אצלה - אפילו בלא תשמיש: להיות עמה - לעולם הבא:

7. רשב"ם בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

להיות עמה - נזהר היה אפי' להתייחד עמה עד שארע מעשה שנשאר יחידי בעל כרחו לעשות מלאכת צורכי הבית כדרכו ואירע באותו יום שלא נותר איש בבית. ומדרש אגדה, שהלכו לראות נילוס נהר מצרים שעלה על כל גדותיו:

8. אבן עזרא בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

לשכב אצלה אפילו לשכב במקום קרוב ממנה, או להיות עמה לדבר שיחות:

9. רד"ק בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

לשכב אצלה להיות עמה - אפילו לשכב עמה במטה שלא בקרוב בשר לא שמע אליה. ובדרש לשכב עמה בעולם הזה להיות עמה בעולם הבא:

10. ר' חיים פלטיאל בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק י

ולא שמע אליה. אמרה לו למה אין אתה שומע לי לא אשת [איש] אני אין אדם יודע בנו, אמר לה הפנויות שלכם אסורות לנו ביותר ואת אשת איש לא כ"ש שנ' לא תתחתן במ. א"ר יהודה בר נחמן משל לגוי שאמר לישראל יש לי מאכל טוב להאכילך א"ל [מה הוא א"ל חזיר] מת הוא א"ל ריקה אפי' שחיטה שלכם בבהמה טהורה אסור לא כ"ש בשר חזיר, וכן אמר לה יוסף אפי' פנויות שלכם אסורות לנו כ"ש את שאת אשת איש.

11. מדרש אגדה (בובר) בראשית פרשת וישב פרק לט סימן יא

[יא] ויהי כהיום הזה. יום מבול נילוס היה, והלכו הכל לראותו, והוא לא הלך: ויבא הביתה. לחשוב חשבונות של רבו: ד"א מלמד שבא לשכב עמה וזימן לו הקדוש ברוך הוא דמות דיוקנו של אביו, ויצא הזרע מבין צפרניו:

12. רש"י בראשית פרשת וישב פרק לט פסוק יא

(יא) ויהי כהיום הזה - כלומר ויהי כאשר הגיע יום מיוחד, יום צחוק, יום איד שלהם שהלכו כולם לבית עבודה זרה, אמרה אין לי יום הגון להזקק ליוסף כהיום הזה. אמרה להם חולה אני ואיני יכולה לילך:

לעשות מלאכתו - רב ושמואל, חד אמר מלאכתו ממש, וחד אמר לעשות צרכיו עמה, אלא שנראית לו דמות דיוקנו של אביו וכו', כדאיתא במסכת סוטה (דף לו ב):

13. בראשית פרק מ, ח

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלָמְנוּ וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֹהִים פְּתַרְתִּים סִפְרוּ-נָא לִי:

14. בראשית פרק מא,

(טז) וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת-פְּרַעְזָה לֵאמֹר בִּלְעֲדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פְּרַעְזָה: ... (כה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרַעְזָה חֲלוֹם פְּרַעְזָה אֲחֻד הוּא אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לְפְרַעְזָה: ... (כח) הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרַעְזָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַרְאָה אֶת-פְּרַעְזָה: ... (לב) וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל-פְּרַעְזָה פְּעָמִים כִּי-נִכְוֶן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּתֶר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ: ... (לח) וַיֹּאמֶר פְּרַעְזָה אֶל-עֲבָדָיו הַנִּמְצָא כִּזָּה אִישׁ אֲשֶׁר רִיחַ אֱלֹהִים בּוֹ: (לט) וַיֹּאמֶר פְּרַעְזָה אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֲלֵהֶם אוֹתָהּ אֶת-כָּל-זֹאת אֵין-נִבּוֹן וְתַכֶּם כְּמוֹד:

15. בראשית פרק מב, יז-כא

(יז) וַיֹּאסֹף אֶתֶם אֶל-מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים: (יח) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וְחָגוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרָא: (יט) אִם-כֹּפְרִים אַתֶּם אַחֲיֵכֶם אֲחֻד יֹאסֶר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לָכוּ הַבֵּיאוּ שָׂבֵר רַעֲבוֹן בְּתִיכֶם: (כ) וְאֶת-אַחֲיֵכֶם הַקָּטָן תִּבְיִאוּ אֵלָי וַיֹּאמְרוּ דְבַרְיֶכֶם וְלֹא תִמּוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן: (כא) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אֲבֵל אֲשָׁמִים! אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהַתְחַנְּנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:

16. בראשית פרק מג,

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוֹדָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנַּעֲרָה אֶתִי וְנִקְוִימָה וְגַלְכָה וְגַחְזִיָּה וְלֹא נִמּוּת גַּם-אֲנַחְנוּ גַם-אַתָּה גַם-טַפְנוֹ: (ט) אָנֹכִי אֶעֱרָבְנוּ מִיָּדִי תִבְקָשְׁנוּ אִם-לֹא תִבְיִאתִיו אֵלָיִךְ וְהַצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחַטָּאתִי לָךְ כֹּל-הַיָּמִים: (י) כִּי לֹיֵלָה הִתְמַהֵמְהֵנוּ כִּי-עַתָּה שָׁכְנוּ זֶה פְּעָמִים: (יא) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אָבִיהֶם אִם-כֵּן אִפּוֹא זֹאת עָשׂוּ קָחוּ מִזֹּמַרְת הָאָרֶץ בְּכָלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מְעֻט צָרִי וּמְעֻט דָּבֵשׁ נִכָּאת וְלֵט בְּטָנִים וּשְׂקָדִים: (יב) וְגִסְף מִשְׁנֵה קָחוּ בְיַדְכֶם וְאֶת-הַכֶּסֶף הַמְּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחַתִּיכֶם תְּשִׁיבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֵה הוּא: (יג) וְאֶת-אַחֲיֵכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל-הָאִישׁ: (יד) וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לְפָנֵי הָאִישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת-אַחֲיֵכֶם אַחֵר וְאֶת-בְּנֵימִין וְאֵנִי כֹאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי: (טו) וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה-כֶסֶף לָקְחוּ בְיַדָם וְאֶת-בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לְפָנֵי יוֹסֵף: (טז) וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתֶם אֶת-בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ הִבָּא אֶת-הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה וּטְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֶתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצִהָרִים: (יז) וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיִּבְאֵה אֶת-הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף: (יח) וַיֵּרָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבָאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל-דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב כֹּאֲמַתְחַתֵּינוּ בַתְחִלָּה אֲנַחְנוּ מוֹבָאִים לְהַתְגַּלֵּל עָלֵינוּ וְלִהְתַּנַּפֵּל עָלֵינוּ וְלִקְחַת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת-חַמְרֵינוּ: (יט) וַיִּגְשׁוּ אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל-בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פְּתַח הַבַּיִת: (כ) וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנָי יָרֵד יִרְדְּנוּ בַתְחִלָּה לְשִׁבְר-אֲכָל: (כא) וַיְהִי כִּי-בָאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ וְנִפְתַּחְהָ אֶת-אֲמַתְחַתֵּינוּ וְהִגִּיהַ כֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתוֹ כֶּסֶפְנוּ כִּמְשַׁקְלוֹ וַנִּשָּׁב אִתּוֹ בְּיַדָנוּ: (כב) וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדְנוּ בְּיַדָנוּ לְשִׁבְר-אֲכָל לֹא יִדְעֵנוּ מִי-עַשָׂם כֶּסֶפְנוּ כֹּאֲמַתְחַתֵּינוּ: (כג) וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל-תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אָבִיכֶם יִתֵּן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחַתֵּיכֶם כֶּסֶפְכֶם בָּא אֵלָי וַיֹּצֵא אֲלֵהֶם אֶת-שְׂמֻעוֹן: ... (כט) וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-בְּנֵימִין אָחִיו כִּי-אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אַחֲיֵכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְחַנְּנֵה בְנֵי:

17. בראשית פרק מד, א-יז

(א) וַיֵּצֵאוּ אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא אֶת-אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָל כֹּאֲשֶׁר יִכְלוֹן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתוֹ: (ב) וְאֶת-גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף תְּשִׁים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקָּטָן וְאֶת כֶּסֶף שְׂבָרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבַּר: (ג) הַבִּקֹּר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֶמָּה וְחַמְרֵיהֶם: (ד) הֵם יִצְאוּ אֶת-

הַעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ קוֹם רִדְף אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגַּתְּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רֵעָה תַחַת טוֹבָה: (ה) הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדוֹלַי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יַנְחֵשׁ בּוֹ הֲרַעַתְתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: (ו) וַיִּשְׁגַּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדוֹנֵי כַדְבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְבָר הַזֶּה: (ח) הֵן כָּסַף אֲשֶׁר מְצָאנוּ בְּפִי אִמְתַּחֲתֵינוּ הַשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ מֵאַרְצָךְ כִּנְעָנוּ וְאֵיךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדוֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: (ט) אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת וּגְם-אֲנֹחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדוֹנֵי לְעַבְדִּים: (י) וַיֹּאמֶר גַּם-עַתָּה כַּדְבָרֵיכֶם כִּן-הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נִקְיִים: (יא) וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת-אִמְתַּחֲתוֹ אֲרָצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אִמְתַּחֲתוֹ: (יב) וַיַּחֲפֹשׂ בַּגְּדוֹל הַחֵל וּבְקִטְוֹן כִּלְיָה וַיִּמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּאִמְתַּחֲת בְּנִימָן: (יג) וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלְתָם וַיַּעֲמֵס אִישׁ עַל-חֻמְרוֹ וַיִּשְׁבּוּ הָעִירָה: (יד) וַיָּבֹא יְהוָה וְאָחִיר בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אֲרָצָה: (טו) וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה-הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי-נַחֵשׁ יַנְחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כְּמֹנִי: (טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה מַה-נִּאֲמַר לְאֲדוֹנֵי מַה-נִּדְבַר וּמַה-נִּצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת-עֵוֹן עַבְדֶּיךָ הַנְּנוּ עַבְדִּים לְאֲדוֹנֵי גַם- אֲנֹחְנוּ גַם אֲשֶׁר-נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ: (יז) וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשִׁלּוֹם אֶל-אֲבִיכֶם: פ

18. מלבי"ם בראשית פרשת מקץ פרק מד פסוק טו

כי נחש ינחש איש אשר כמני, ויראתם שאנחש בגביע ועל ידו אדע שגנבתם הכסף, לכן השבותם אז את הכסף, ועל כן גנבתם עתה את הגביע לבל אוכל לנחש ולדעת מגנבת הכסף:

19. משך חכמה בראשית פרשת מקץ פרק מד פסוק טו

(טו) הלא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני. פירוש, שמא יאמרו שכיונו כמו שגנבה רחל התרפים להפריש לבן מעבודה זרה, כן כיוונו להסיר יוסף מניחוש, דבני נח הוזהרו על הכישוף. לזה אמר כי מובן הדבר כי בזה לא יפרישו אותו מניחוש, "ונחש ינחש" - אם לא בגביע, ינחש בדבר אחר.

20. בראשית פרק לא, יט

(יט) וַלְבָן הָלֶךְ לַגִּזְזֹת אֶת-צִאֲנוֹ וַתִּגְנַב רַחֵל אֶת-הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ:

21. רש"י בראשית פרשת ויצא פרק לא פסוק יט

ותגנב רחל את התרפים - להפריש את אביה מעבודה זרה נתכוונה:

22. רשב"ם בראשית פרשת ויצא פרק לא פסוק יט

(יט) ותגנוב רחל את התרפים - שלא יגידו ויודיעו ללבן כי רוצה יעקב לברוח, כעניין שנאמר אין אפוד ותרפים, כי התרפים דברו און. רגילים היו לקסום בהם:

23. זכריה פרק י, ב

(ב) כִּי הַתְּרָפִים דִּבְרוּ-אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים תָּזוּ שִׁקְרָה וְחַלְמוֹת הַשְּׁנָא יִדְבְּרוּ הַכֹּל יִנְחָמוּן עַל-כֵּן נִסְעוּ כְּמוֹ-צֹאן יַעֲנֻן כִּי-אֵין רֵעָה: פ

For the teraphim have spoken vanity, and the diviners have seen a lie, and the dreams have told falsehoods; they give empty comfort; therefore they went their way like a flock, they were afflicted, because there was no shepherd.